

חוק הקרינה הבלתי מייננת, התשס"ו-2006*

פרק א': מטרת החוק

1. חוק זה מטרתו להגן על הציבור ועל הסביבה מפני השפעות של חשיפה לקרינה בלתי מייננת, ולהסדיר את העיסוק במקורות קרינה, הקמתם והפעלתם ובמתן שירות למדידת קרינה, בין השאר על ידי קביעת איסורים וחובות בהתאם לעקרון הזהירות המונעת.

מטרות

פרק ב': הגדרות

2. בחוק זה –

הגדרות

"היתר" – היתר הקמה, היתר הפעלה או היתר למתן שירות;

"היתר הפעלה" – היתר להפעלה של מקור קרינה, שניתן לפי סעיף 3;

"היתר הקמה" – היתר להקמה של מקור קרינה, שניתן לפי סעיף 3;

"היתר למתן שירות" – היתר למתן שירות למדידת קרינה, שניתן לפי סעיף 3;

"ממונה" – מי שהשר הסמיכו להיות ממונה לענין הוראות חוק זה, כולן או חלקן;

"מפקח" – מי שהשר הסמיכו להיות מפקח לפי הוראות סעיף 13;

"מקור קרינה" – מכשיר, מיתקן או מערכת טכנולוגית, שבמהלך הפעלתם נוצרת או עלולה להיווצר, קרינה בלתי מייננת, למעט קרינה לשימוש רפואי;

"קרינה בלתי מייננת", "קרינה" – פליטת גלים אלקטרומגנטיים שרמת האנרגיה שלהם פחותה מ-5 אלקטרון וולט ושאינם יכולים לגרום ליינון (ionization);

"שירות למדידת קרינה" – שירות למדידה של קרינה בלתי מייננת, לרבות הערכת רמות החשיפה של בני אדם והסביבה לקרינה הצפויה ממקור הקרינה;

"השר" – השר לאיכות הסביבה.

פרק ג': היתרים

3. (א) לא יקים אדם מקור קרינה, לא יפעיל מקור קרינה ולא ייתן שירות למדידת קרינה, אלא אם כן בידו היתר הקמה, היתר הפעלה או היתר למתן שירות, לפי הענין, שנתן לו ממונה לפי הוראות חוק זה, ובהתאם לתנאיו.

היתר

(ב) בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), רשאי מבקש היתר הפעלה לבצע הפעלה ניסיונית של מקור קרינה במשך תקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, טרם קבלת היתר הפעלה, לשם עריכת מדידות ובדיקות הכרוכות בהרצת ההפעלה של מקור הקרינה, בהתאם להנחיות ממונה, כאמור בסעיף 7(א)2, ובלבד שיש בידו היתר הקמה אם הדבר דרוש לפי הוראות חוק זה.

(ג) היתר הקמה והיתר הפעלה יכול שיינתנו לגבי מקור קרינה מסוים או לגבי סוג מסוים של מקורות קרינה.

4. הוראות סעיף 3 לא יחולו על הקמה או על הפעלה של מקור קרינה המפורט בתוספת.

פטור

* התקבל בכנסת ביום י"ט בכסלו התשס"ו (20 בדצמבר 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 184, מיום ט"ו בסיון התשס"ה (22 ביוני 2005), עמ' 894.

5. (א) תוקפם של היתר הפעלה ושל היתר למתן שירות יהיה לתקופה של חמש שנים, תוקף היתרים ואולם רשאי השר לקבוע תקופת תוקף אחרת במקרים או בנסיבות שיקבע, בשים לב, בין השאר, לסוג מקור הקרינה או מיקומו או לסוג השירות למדידת קרינה, לפי הענין.

(ב) תוקפו של היתר הקמה יהיה לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, ורשאי ממונה להאריך את תוקפו לתקופות נוספות, ובלבד שסך התקופות לא יעלה על תשעה חודשים, ואולם רשאי השר לקבוע תקופת תוקף ארוכה יותר לגבי סוגים מסוימים של מקורות קרינה.

6. לא ייתן ממונה היתר הקמה, אלא לאחר שהוכח להנחת דעתו כי מתקיימים כל אלה: תנאים למתן היתר הקמה

(1) מבקש ההיתר ביצע, באמצעות בעל היתר למתן שירות ועל פי הנחיות בכתב שקיבל מאת ממונה, הערכה של רמות החשיפה המרביות של בני אדם והסביבה לקרינה הצפויה ממקור הקרינה לכשיופעל, לרבות בעת תקלה (בחוק זה – הערכת רמות חשיפה);

(2) ננקטו האמצעים הדרושים להגבלת רמות החשיפה של בני אדם והסביבה לקרינה הצפויה ממקור הקרינה לכשיופעל, בהתאם לתנאים שקבע לפי סעיף 10(1), לרבות אמצעים טכנולוגיים נאותים הנמצאים בשימוש, וכן ננקטו אמצעי הזהירות והבטיחות שקבע השר לפי הוראות סעיף 25(א)(3).

7. (א) לא ייתן ממונה היתר הפעלה, אלא לאחר שהוכח להנחת דעתו כי מתקיימים כל תנאים למתן היתר הפעלה אלה:

(1) התנאי האמור בסעיף 6(2);

(2) מבקש ההיתר ערך, באמצעות בעל היתר למתן שירות ועל פי הנחיות בכתב שקיבל מאת ממונה, מדידות של רמות החשיפה של בני אדם והסביבה לקרינה הנוצרת במהלך הפעלתו של מקור הקרינה, במרחקים שונים ממקור הקרינה, ורמות אלה לא עלו על רמות החשיפה המרביות שקבע ממונה לפי סעיף 10(1);

(3) מבקש ההיתר הציג לפניו רישיון או אישור סוג לפי פקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל"ב-1972' (בחוק זה – פקודת הטלגרף) או לפי חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982², לגבי מקור קרינה החייב ברישיון או באישור סוג כאמור;

(4) מבקש ההיתר הציג לפניו היתר לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965³, ואם היה מבקש ההיתר בעל רישיון כהגדרתו בחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996⁴ – לרבות הרשאה לפי סעיף 145(ו)1 לחוק האמור (בחוק זה – היתר בניה).

(ב) הוראות סעיף קטן (א)4 לא יחולו מקום שבו לא נדרש היתר בניה ובלבד שהתקיימו התנאים שבפסקאות (1) ו-2, או התנאים שבפסקה (3), לפי הענין;

(1) מבקש ההיתר הגיש לוועדה המקומית שבתחומה נמצא מקור הקרינה, ובאין ועדה מקומית כאמור – לוועדה המחוזית שבתחומה נמצא מקור הקרינה (בסעיף קטן זה – הוועדה), תצהיר שבו יפרט את הטעמים לכך שלא נדרש היתר בניה למקור הקרינה;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 25, עמ' 506.

² ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

³ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 208.

(2) מהנדס הוועדה המקומית או מתכנן המחוז, לפי הענין, לא הביע התנגדות למתן היתר ההפעלה בתוך 21 ימים ממועד הגשת התצהיר לוועדה, ומבקש ההיתר צירף לתצהיר האמור תצהיר נוסף, ולפיו חלף המועד כאמור ולא התקבלה התנגדות מהנדס הוועדה המקומית או מתכנן המחוז; התנגדות מהנדס הוועדה המקומית או מתכנן המחוז למתן היתר הפעלה יכול שתהיה מן הטעם שמקור הקרינה חייב בהיתר בניה ומטעם זה בלבד, והוא יודיע למבקש ההיתר את הנימוקים להתנגדותו;

(3) בעל רישיון כהגדרתו בחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, הציג לפני ממונה תצהיר ולפיו, למיטב ידיעתו, מקור הקרינה הוקם כדין לפני יום פרסומו של חוק זה.

(ג) ממונה רשאי להתנות מתן היתר הפעלה גם בביצוע הערכת רמות חשיפה.

8. לא ייתן ממונה היתר למתן שירות, אלא לאחר שהוכח להנחת דעתו כי מתקיימים כל אלה:

(1) מבקש ההיתר הוא בעל הכשרה מקצועית כפי שקבע השר, ורשאי השר לקבוע לענין זה חובת עמידה בבחינות מקצועיות בנושאים ועל פי סדרים שיקבע;

(2) בידי מבקש ההיתר ציוד ואמצעים מתאימים למתן שירות למדידת קרינה, כפי שקבע השר.

9. (א) לא יינתן היתר בניה למקור קרינה שלהקמתו נדרש היתר הקמה לפי חוק זה, אלא לאחר קבלת היתר הקמה.

(ב) לא יינתן רישיון או היתר זמני לעסק טעון רישוי לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968⁵, החייב בהיתר לפי חוק זה, אלא לאחר קבלת היתר לפי חוק זה.

10. ממונה רשאי להתנות מתן היתר בתנאים שיש לקיימם לפני מתן ההיתר, ורשאי הוא לקבוע בהיתר תנאים ולהוסיף עליהם או לגרוע מהם בכל עת, כדי להבטיח קיום מטרות חוק זה, ובכלל זה תנאים בדבר –

(1) רמות החשיפה המרביות המותרות של בני אדם לקרינה ממקור קרינה, והאמצעים הדרושים להגבלת רמות החשיפה;

(2) הגבלת הגישה למקור קרינה;

(3) הצבת שילוט אזהרה סמוך למקור קרינה או עליו;

(4) עריכת מדידות של קרינה הנוצרת במהלך הפעלתו של מקור קרינה;

(5) הסרת מקור קרינה שאינו בשימוש;

(6) מסירת מידע למזמין שירות למדידת קרינה;

(7) העסקה של כוח אדם מקצועי ומיומן;

(8) הציוד והאמצעים הדרושים לשם מתן שירות למדידת קרינה;

(9) אחזקה נאותה של מקור קרינה או של הציוד והאמצעים המיועדים למתן שירות למדידת קרינה, לפי הענין, ועריכת בדיקות להבטחת תקינותם;

(10) חובות רישום ודיווח, ובכלל זה –

⁵ ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

- (א) תיאור ופירוט הנתונים הטכניים של מקור קרינה נושא ההיתר;
- (ב) פירוט מדידות קרינה שנערכו ותוצאותיהן;
- (ג) פירוט בדיקות שנערכו להבטחת תקינותם של מקור קרינה או של ציוד ואמצעים המיועדים למתן שירות למדידת קרינה, לפי הענין, והאמצעים שנקטו לשם החזקתם הנאותה.
11. (א) ממונה רשאי, בכל עת, לבטל היתר או להתלותו, לאחר שנתן לבעל ההיתר ביטול היתר או הזדמנות להשמיע את טענותיו, אם נוכח כי התקיים אחד מאלה:
התלייתו
- (1) ההיתר ניתן על יסוד מידע כוזב או מטעה;
- (2) בעל ההיתר הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, או תנאי מתנאי ההיתר;
- (3) הפעלת מקור הקרינה מסכנת או עלולה לסכן את הציבור או לגרום נזק חמור לסביבה.
- (ב) היה הפגם שבשלו נדרשו ביטול ההיתר או התלייתו לפי סעיף קטן (א), ניתן לתיקון, לא יבטל ממונה את ההיתר ולא יתלה אותו, אלא לאחר ששלח לבעל ההיתר הודעה על הטעון תיקון, ובעל ההיתר לא תיקן את הפגם באופן ובפרק הזמן שנקבעו בהודעה.
- (ג) בוטל היתר בהתקיים תנאי מהתנאים כאמור בסעיף קטן (א)(1) או (2), רשאי השר, לאחר שניתנה לבעל ההיתר הזדמנות להשמיע את טענותיו, לאסור על מתן היתרים נוספים לאותו בעל היתר, וזאת לתקופה שיקבע.
12. (א) בעל היתר ינהל רישום מלא ומפורט לענין מקור הקרינה או השירות למדידת רישום ודיווח קרינה שלגביו ניתן ההיתר, בהתאם לתנאים שקבע ממונה בהיתר לפי סעיף 10(10), וידווח עליו לממונה אחת לשנה, לא יאוחר מיום 31 בדצמבר, או במועד אחר כפי שיוורה הממונה.
- (ב) בעל היתר יאפשר לממונה ולמפקח, לעיין ברישומים המנוהלים על ידו כאמור בסעיף קטן (א), בשעות העבודה המקובלות, וימסור להם, לפי דרישתם, העתק מרישומים כאמור.

פרק ד': פיקוח

13. (א) השר רשאי להסמיך עובד ציבור כמפקח לענין חוק זה; בסעיף קטן זה, "עובד הסמכת מפקחים ציבור" – עובד המדינה כמשמעותו בחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט–1959, או עובד רשות מקומית.
- (ב) לא יוסמך מפקח לפי הוראות סעיף קטן (א), אלא אם כן קיבל הכשרה מתאימה, כפי שהורה השר, בהסמכת השר לביטחון הפנים.
14. (א) לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאי ממונה או מפקח, בכל עת סבירה, להיכנס למקום שיש לו יסוד סביר להניח כי מצוי בו מקור קרינה שהקמתו או הפעלתו טעונים היתר לפי חוק זה או מקור קרינה שניתנה לגביו הוראה לפי סעיף קטן (ג), או כי מתנהל בו עסק למתן שירות למדידת קרינה, ובלבד שלא ייכנס –
- (1) למקום המשמש למגורים, אלא לפי צו של בית משפט;
- (2) למקום המוחזק על ידי מערכת הביטחון, אלא אם כן בידו אישור כניסה למקום כאמור מאת השר הממונה או מי שהוא הסמיך לענין זה, וכל עוד לא מתרחשים באותו מקום ובעת כניסת הממונה או המפקח פעילות מבצעית או פעילות עוינת; לענין פסקה זו –

⁶ ס"ח התשי"ט, עמ' 86.

“מערכת הביטחון” – כל אחד מאלה:

- (א) משרד הביטחון ויחידות סמך של משרד הביטחון;
- (ב) צבא הגנה לישראל;
- (ג) שירות הביטחון הכללי והמוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים;
- (ד) מרכזי המחקר הגרעיני שבאחריות הוועדה לאנרגיה אטומית והמכון הביולוגי;
- (ה) ספקים ומפעלים המפתחים או המייצרים מוצרים בעבור גוף המנוי בפסקאות משנה (א) עד (ד), ששר הביטחון הודיע עליהם לממונה;
- (ו) משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר;

“השר הממונה”, לענין הגופים המנויים בהגדרה “מערכת הביטחון” – בפסקאות משנה (א), (ב) ו-(ה) – שר הביטחון, בפסקאות משנה (ג) ו-(ד) – ראש הממשלה ובפסקת משנה (ו) – השר לביטחון הפנים.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), היה לממונה או למפקח יסוד סביר להניח כי הפעלה של מקור קרינה נעשית באופן העלול לסכן את הציבור או לגרום נזק לסביבה, רשאי הוא, בכל עת סבירה, להיכנס למקום שבו מצוי מקור הקרינה ולבדקו, או לערוך מדידות של קרינה הנוצרת במהלך הפעלתו, ובלבד שלא ייכנס למקום כאמור בסעיף קטן (א) אלא בהתאם להוראות אותו סעיף קטן.

(ג) מצא ממונה כי מקור קרינה מופעל באופן העלול לסכן את הציבור או לגרום נזק לסביבה, רשאי הוא להורות, בכתב, לבעל מקור הקרינה או למפעיל מקור הקרינה לנקוט אמצעים, בפרק זמן כפי שיורה, לשם הפעלתו הבטוחה של מקור הקרינה.

(ד) לשם גילוי עבירה לפי חוק זה יהיו למפקח סמכויות חקירה המסורות לקצין משטרה לפי סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות),⁷ וכן סמכות של שוטר לבקש מבית משפט צו חיפוש ולבצעו לפי סעיפים 23 ו-24(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש],⁸ התשכ”ט-1969; הוראות החיקוקים האמורים יחולו על חקירה, חיפוש ותפיסת חפצים, הנעשים בידי מפקח, כאילו נעשו בידי קצין משטרה או שוטר, לפי הענין, בשינויים המחויבים.

פרק ה': צו סילוק

15. (א) נוכח ממונה כי הקמה או הפעלה של מקור קרינה נעשו בלא היתר או בניגוד לתנאיו או בניגוד להנחיות או הוראות שנתן ממונה לפי הוראות סעיפים 7(א) ו-14(ג), וטרם הוגש כתב אישום, רשאי הוא לצוות על מקים מקור הקרינה, על המפעיל שלו, על בעל מקור הקרינה או על בעל הנכס שבו מצוי מקור הקרינה:

- (1) להפסיק את ההקמה או ההפעלה, לפי הענין, או לסלק את מקור הקרינה למקום, באופן ובפרק זמן שתחילתו במועד מסירת הצו, הכל כפי שייקבע בצו; בפסקה זו, “סילוק” – לרבות נטרול או פירוק;
- (2) להחזיר, במידת האפשר ובהתאם לנסיבות, את המצב לקדמותו.

צו לסילוק מקור קרינה

⁷ חוקי א”י, כרך א’, עמ’ (ע) 439, (א) 467.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ’ 284.

(ב) מי שלא קיים הוראות צו שניתן לפי סעיף קטן (א), רשאי ממונה או עובד ציבור שהוא הסמיך לענין זה, לבצע את הנדרש לפי הצו; משעשה כן, יהיה מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו לקרן לשמירת הניקיון שהוקמה לפי סעיף 10 לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984⁹ (בחוק זה – הקרן לשמירת הניקיון); על גבייתן של הוצאות כאמור תחול פקודת המסים (גביה)¹⁰.

(ג) ממונה או מי שהוא הסמיך לענין ביצוע צו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי להיכנס לכל מקום לשם ביצוע הצו, ובלבד שלא ייכנס למקום כאמור בסעיף 14(א), אלא בהתאם להוראות אותו סעיף.

פרק ו': עונשין

16. (א) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) עונשין לחוק העונשין, התשל"ז-1977¹¹ (בחוק זה – חוק העונשין), ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור:

(1) מקים או מפעיל מקור קרינה בלא היתר, בניגוד להוראות סעיף 3, לאחר שקיבל התראה בכתב מאת ממונה;

(2) נותן שירות למדידת קרינה בלא היתר, בניגוד להוראות סעיף 3;

(3) מקים או מפעיל מקור קרינה או נותן שירות למדידת קרינה, בניגוד לתנאי מתנאי ההיתר שניתן לו לפי הוראות סעיף 3;

(4) עורך מדידה כאמור בסעיף 7(א)(2) שלא באמצעות בעל היתר למתן שירות או בניגוד להנחיות בכתב שקיבל מממונה לפי הסעיף האמור;

(5) מפר הוראה שנתן ממונה לפי הוראות סעיף 14(ג) או צו שהוציא ממונה לפי הוראות סעיף 15(א).

(ב) בעל היתר שאינו מנהל רישום או שאינו מדווח לממונה לפי הוראות סעיף 12(א), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור.

(ג) היתה העבירה עבירה נמשכת, יטיל בית המשפט קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בהתראה בכתב מאת ממונה ושתחילתה עם מסירתה.

(ד) עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

(ה) קנס שהוטל בשל עבירה לפי חוק זה ישולם לקרן לשמירת הניקיון; ואולם, אם הוטל הקנס עקב הפעלת סמכותו של עובד רשות מקומית, ישולם הקנס לקופת הרשות המקומית שהפעילה את הסמכות, למעט קנס שהוטל על הרשות המקומית.

17. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 16 אחריות נושא משרה בתאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר חובה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה, ולענין סעיף 16(א)(1) או (2) – גם דירקטור.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 16 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

⁹ ס"ח התשמ"ד, עמ' 142.

¹⁰ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

¹¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

פרק ז': הוראות שונות

18. (א) הערכה או מדידה של רמות חשיפה לקרינה לצורך קבלת היתר, לפי סעיפים 6(1) או 7(א)2, לפי הענין, או לצורך עריכת מדידה של קרינה בהתאם לתנאי ההיתר שקבע ממונה לפי סעיף 10(4), תיעשה באמצעות בעל היתר למתן שירות שאינו עובד של מבקש היתר הקמה או היתר הפעלה או של בעל היתר כאמור, שהזמין את ההערכה או המדידה.
- (ב) בעל היתר למתן שירות ישמור בעבודתו המקצועית על אי-תלות ולא יערוך הערכה או מדידה כאמור בסעיף קטן (א) אם יש בכך כדי ליצור ניגוד ענינים עם ענין אחר שלו.
- (ג) השר רשאי לקבוע נסיבות שיראו אותן כנסיבות שבהן עלול להיווצר ניגוד ענינים או עלולה להיפגע אי-התלות של בעל היתר למתן שירות.
- (ד) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי ממונה לקבוע אמות מידה, שלפיהן יאשר עריכת הערכה או מדידה כמפורט באותו סעיף קטן, על ידי עובד במעבדה של מבקש היתר הקמה או היתר הפעלה או של בעל היתר כאמור; אמות המידה ייקבעו באופן שיבטיח את מקצועיות ההערכה והמדידה ואת מהימנות תוצאותיהן; ממונה ידווח לוועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת על אמות המידה שקבע ועל שינוין.
19. ממונה יפרסם, באופן ובתדירות שיקבע השר ובכפוף להוראות סעיף 9 לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998¹², מידע עדכני שברשותו, לרבות מידע כמפורט להלן:
- (1) רשימת בעלי היתרים והיתרים שבוטלו או הותלו;
  - (2) מיקום מקורות קרינה החייבים בהיתר;
  - (3) הערכות רמות חשיפה;
  - (4) תוצאות בדיקות של מקורות קרינה החייבים בהיתר;
  - (5) תוצאות של מדידות קרינה הנוצרות במהלך הפעלתם של מקורות קרינה;
  - (6) בקשות להיתרי הקמה.
20. על מסירת צו, התראה, הוראות והנחיות מאת ממונה לפי חוק זה, יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982¹³, בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.
21. (א) הרואה את עצמו נפגע מהוראה שניתנה לפי סעיף 14(ג) או מצו שהוצא לפי הוראות סעיף 15(א), רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא ההוראה או הצו בקשה לביטולם (בסעיף זה – הבקשה).
- (ב) הגשת הבקשה אינה מתלה את תוקפם של הוראה או צו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפם של ההוראה או הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.
- (ג) בית המשפט רשאי לבטל את ההוראה או את הצו, לאשרם או לשנותם.
22. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן.

אי-תלות ומניעת ניגוד ענינים

יידוע הציבור

דרכי מסירה

בקשה לביטול הוראה או צו על ידי בית משפט

שמירת דינים

¹² ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

¹³ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

23. השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, יקבע אגרות אגרות בעד הגשת בקשות למתן היתר לפי חוק זה; אגרות כאמור ייקבעו בהתחשב, בין השאר, בתקופות תוקפם של ההיתרים.
24. השר רשאי, בצו, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, לשנות את שינוי התוספת התוספת.
25. (א) השר ממונה על ביצוע הוראות חוק זה, והוא רשאי, באישור ועדת הפנים ואיכות ביצוע ותקנות הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, ובכלל זה בעניינים אלה:
- (1) אמות מידה ונהלים למתן היתרים לפי חוק זה, דרך כלל או לסוג מסוים של מקורות קרינה, תוקפם של היתרים כאמור, ביטולם או התלייתם, לרבות נהלים להגשת בקשות להיתרים;
  - (2) רמות חשיפה מרביות מותרות של בני אדם לקרינה ממקור קרינה;
  - (3) נקיטת אמצעי זהירות ובטיחות למניעת סכנה לציבור ולסביבה כתוצאה מחשיפה לקרינה או כתוצאה מהקמה של מקור קרינה והפעלתו;
  - (4) עריכת מדידות של קרינה הנוצרת במהלך הפעלתם של מקורות קרינה;
  - (5) מרחקי בטיחות ממייתקן שידור לתקשורת בשיטה התאית, כהגדרתו בסעיף 202 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, לרבות מרחקי בטיחות בין מייתקן כאמור לבין מוסדות חינוך, מוסדות לקשישים, מעונות לחוסים או בתי חולים, בהתחשב, בין השאר, בסוג המייתקן, בגודלו או ברמת הקרינה הנוצרת במהלך הפעלתו.
- (ב) (1) תקנות לפי סעיף קטן (א)(2) יותקנו לאחר התייעצות עם שר הבריאות; תקנות כאמור שענינן רמות חשיפה מרביות לקרינה בתחום תדרי רדיו כהגדרתם בפקודת הטלגרף, יותקנו בהתייעצות גם עם שר התקשורת, ואולם אם הודיע שר התקשורת לשר, בכתב, שיש או שעלולה להיות לתקנות האמורות השפעה ישירה ומהותית על העלויות למשק התקשורת, יותקנו התקנות בהסכמתו.
- (2) תקנות לפי סעיף קטן (א)(5) יותקנו לאחר התייעצות עם שר התקשורת.
- (ג) תקנות לפי סעיף קטן (א) בעניינים הנוגעים למשק החשמל יותקנו בהתייעצות עם שר התשתיות הלאומיות, ואולם אם הודיע שר התשתיות הלאומיות לשר, בכתב, שיש או שעלולה להיות לתקנות בעניינים כאמור השפעה ישירה ומהותית על העלויות למשק החשמל, על תעריפי חשמל או על אמינות וזמינות הספקת חשמל (כחוק זה – עניינים בעלי השפעה על עלויות למשק החשמל), יותקנו התקנות בהסכמת שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר.
- (ד) הודעת שר התקשורת או שר התשתיות הלאומיות וכן שר האוצר אם נדרשה הסכמתו, בענין הסכמתם להתקנת תקנות לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לפי הענין, תימסר בתוך שלושים ימים מיום פניית השר אליהם; לא מסר מי מהשרים האמורים, בתוך המועד האמור, את הודעתו, יראו כאילו נתן את הסכמתו.
26. (א) תקנות ראשונות לפי סעיף 23 וכן תקנות ראשונות לפי סעיף 25(א)(2) ו-5(5), חובת התקנת שהתקנתן טעונה התייעצות עם שר התקשורת או עם שר התשתיות הלאומיות או הסכמתם לפי סעיף 25(ב) ו-ג), יותקנו עד יום תחילתו של חוק זה.

(ב) לא הותקנו תקנות כאמור בסעיף קטן (א) בענינים הנוגעים למשק החשמל, עד יום תחילתו של חוק זה, יחולו ההוראות המפורטות להלן עד להתקנת התקנות האמורות:

(1) החלטת ממונה לפי סעיפים 3, 10 או 11, בענינים הנוגעים למשק החשמל, תהיה בהתאם להמלצות שבדוח ועדת המומחים, ואולם החלטה כאמור בענינים בעלי השפעה על עלויות למשק החשמל, שניתנה לגביהם הודעה בכתב לממונה, מאת השר או שר התשתיות הלאומיות, טעונה אישור בכתב ומראש מאת השר, שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר; בפסקה זו, "דוח ועדת המומחים" – דוח ועדת המומחים לענין שדות מגנטיים מרשת החשמל המפורסם באתר האינטרנט של המשרד לאיכות הסביבה;

(2) אישור שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר לפי פסקה (1) יינתן בתוך שלושים ימים מיום פניית הממונה אליהם; לא מסר מי מהשרים האמורים את אישורו בתוך המועד האמור, יראו כאילו נתן את אישורו.

27. בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965¹⁴ –

(1) אחרי סעיף 202א יבוא:

"כתב שיפוי כתנאי 202ב. (א) בסעיף זה –

למתן היתר להקמת מיתקן שידור לתקשורת בשיטה התאית" – מיתקן המוקם על ידי בעל רישיון או מטעמו, המשמש או המיועד לשמש למתן שירותי רדיו טלפון נייד, לרבות אנטנה, משדר, תורן או כל מכשיר עזר אחר, הנועד לתמוך בתפעול המיתקן;

"בעל רישיון" – מי שקיבל רישיון כללי לפי חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, למתן שירותי רדיו טלפון נייד.

(ב) מוסד התכנון ידרוש, כתנאי למתן היתר להקמת מיתקן שידור לתקשורת בשיטה התאית, כתב שיפוי מפני תביעה לפיצויים לפי סעיף 197 ובלבד שדרישה כאמור תהיה בהתאם להנחיות המועצה הארצית; הנחיות המועצה הארצית כאמור יעמדו בתוקפן עד שייקבעו הוראות לענין זה בתכנית מיתאר ארצית."

(2) בסעיף 265, בסופו יבוא –

"(33) הנוהל בבקשות להיתרים להקמת מיתקן שידור לתקשורת בשיטה התאית, כהגדרתו בסעיף 202א, לרבות הדרכים ליידוע הציבור ולשמיעתו או להגשת התנגדויות, בהתחשב, בין השאר בהוראות סעיף 149 לענין פרסום ומסירה של הודעות ובסוג המיתקן, במיקומו, בגודלו או ברמת הקרינה הנוצרת במהלך הפעלתו; תקנות לפי פסקה זו יותקנו גם לאחר התייעצות עם השר לאיכות הסביבה ועם שר התקשורת ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת."

28. בחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992¹⁵, בסעיף 1, בהגדרה "זיהום על ידי קרינה", במקום "או על ידי קרינה בלתי מייננת, כמשמעותן", יבוא "כמשמעותה", ובסופה יבוא "או על ידי קרינה בלתי מייננת כהגדרתה בחוק הקרינה הבלתי מייננת, התשס"ו-2005¹⁶".

¹⁴ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשס"ה, עמ' 746.

¹⁵ ס"ח התשנ"ב, עמ' 184; התשס"ד, עמ' 545.

¹⁶ ס"ח התשס"ו, עמ' 158.

29. בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995¹⁷, בסעיף 1, בהגדרה "חוב", תיקון חוק המרכז לפסקה (9) שבה, אחרי פסקת משנה (ה) יבוא:
"ו) לשם ביצוע צו לסילוק מקור קרינה, לפי סעיף 15 לחוק הקרינה הבלתי מייננת, – מס' 4 התשס"ו-2005¹⁶."

30. בחוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000¹⁸, בתוספת הראשונה, בפרט 23, תיקון חוק בתי משפט לענינים מינהליים – מס' 21
"2) החלטת ממונה לפי פרק ג' לחוק הקרינה הבלתי מייננת, התשס"ו-2005¹⁶."

31. (א) חוק זה יחול על המדינה, ואולם הוא לא יחול על פעילות ביטחונית או מבצעית סייגים לתחולה או על תוצאות פעילות כאמור של כל אחד מהגופים שלהלן:

(1) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה או יחסי החוץ שלה;

(2) יחידות ויחידות סמך של משרד הביטחון, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;

(3) צבא הגנה לישראל;

(4) משטרת ישראל;

אך פעילות כאמור תבוצע ככל האפשר בהתאם להוראות חוק זה ולפי כללים שייקבעו, על ידי כל אחד מאותם גופים, בהתייעצות עם ממונה.

(ב) הוראות חוק זה לא יחולו על מקורות קרינה במקום עבודה, ובלבד שהחשיפה לקרינה הנוצרת או העלולה להיווצר עקב פעילותם של מקורות הקרינה האמורים מוגבלת למקום העבודה ולעובדים באותו מקום עבודה העוסקים במסגרת תפקידם בהתקנה, בהפעלה או בתחזוקה של מקורות קרינה.

32. (א) בכפוף לאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), תחילתו של חוק זה בתום שנה מיום תחילה פרסומו (להלן – יום התחילה).

(ב) תחילתו של חוק זה, לענין מיתקני רשת החשמל שעד יום התחילה ניתנו לגביהם היתר בניה, או הרשאה לפי סעיף 45 לחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, בתום שנתיים וחצי מיום פרסומו (להלן – יום התחילה לענין מיתקני רשת החשמל); לענין זה, "מיתקני רשת החשמל" – מיתקנים המשמשים לייצור, להולכה, לחלוקה ולהספקה של חשמל, כולל קווי מתח עליון, קווי מתח עילי ותת-קרקעי, תחנות משנה והשנאה וקווי מתח נמוך, עד לשלב החלוקה הביתית.

(ג) תחילתם של סעיפים 202 ב ו-265 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, כנוסחם בסעיף 27 לחוק זה, ביום פרסומו של חוק זה; תקנות לפי סעיף 265(33) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, כנוסחו בסעיף 27(2) לחוק זה יובאו לאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת בתוך שנה מיום פרסומו של חוק זה.

33. (א) היתר שניתן לפני יום התחילה להקמת מיתקנים, לעיסוק במכשיר קרינה או למתן הוראות מעבר או הפעלת שירותים לבדיקות קרינה בלתי מייננת, לפי תקנות הרוקחים (יסודות רדיואקטיביים ומוצריהם), התש"ס-1980¹⁹, שהיה בתוקף ערב יום התחילה, יראו אותו למשך יתרת תקופת תוקפו כהיתר שניתן לפי הוראות סעיף 3.

¹⁷ ס"ח התשנ"ה, עמ' 170; התשס"ה, עמ' 419.

¹⁸ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשס"ו, עמ' 15.

¹⁹ ק"ת התש"ס, עמ' 992.

ספר החוקים 2046, א' בטבת התשס"ו, 1.1.2006.

(ב) עד יום התחילה לענין מיתקני רשת החשמל ינקוט מפעיל מיתקני רשת החשמל אמצעי זהירות בהתאם להמלצות דוח ועדת המומחים כהגדרתו בסעיף 26(ב1), וידווח לוועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, אחת לשנה, על התקדמות היערכותו ליישום הוראות חוק זה.

תוספת (סעיף 4)

מקורות קרינה שהקמתם והפעלתם אינה טעונה היתר

1. מקור קרינה שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינה על סגולה (Ultraviolet Radiation) בתחום אורכי גל הקצרים מ-400 ננומטרים, ובלבד שמקור הקרינה הוא בעל צפיפות הספק משוקלל שאינה עולה על $3 \times 10^{-6} \text{ W/cm}^2$, במדידה במרחק 5 סנטימטרים בכל נקודה נגישה על גוף מקור הקרינה, ובכלל זה: נורות הלוגן ומנורות שזיוף; לענין פרט זה, שקלול צפיפות ההספק ייעשה בהתאם להנחיות ממונה.
2. מכשיר הפולט אור בתחום הנראה לעין, בתחום אורכי גל הנעים בין 400 ננומטרים לבין 780 ננומטרים, ובלבד שאינו מכשיר או מיתקן שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינת לייזר, ובכלל זה: גופי תאורה לסוגיהם.
3. מכשיר או מיתקן שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינת לייזר, ובלבד שהמכשיר או מיתקן הלייזר, מסווג במהדורה האחרונה של התקן האלקטרו טכני הבינלאומי IEC-60825-1, ed. 1.2 או בתקן ישראלי ת"י 1249, כשייך לדרגת סיכון לייזר Class 1, Class 1M, Class 2, Class 2M, Class 3a, ובכלל זה: מכשיר לבדיקת ברקוד, מצביע או מד טווח לייזר או נגן תקליטורים.
4. מקור קרינה שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינה תת-אדומה (Infrared Radiation) בתחום אורכי גל הנעים בין 780 ננומטרים לבין מילימטר אחד, ובלבד שמקור הקרינה הוא בעל צפיפות הספק משוקלל שאינה עולה על 10 mW/cm^2 במדידה במרחק 5 סנטימטרים ממוצאו של מקור הקרינה, ובכלל זה: מכשיר שלט רחוק.
5. מקור קרינה שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינה אלקטרומגנטית בתדרי רדיו (Radio Frequency – RF) קילוהרץ עד 300 גיגה הרץ, ובלבד שמקור הקרינה הוא בעל הספק שאינו עולה על 0.1 וואט, ובכלל זה: שלט רחוק להפעלת אזעקת רכב; לענין פרט זה, "הספק" – הספק בממוצע ריבועי (Root Mean Square – RMS), שנמדד בתצורת השידור הגבוהה ביותר במוצא משרד תדרי רדיו, ואם אין גישה חשמלית מתואמת במוצא המשרד, יימדד הספק אפקטיבי מוקרן (Effective Radiated Power – ERP).
6. תנור מיקרוגל ביתי העומד בדרישות התקן הישראלי ת"י 961, מכשיר לפיקוד טיסנים בעל הספק שאינו עולה על 0.5 וואט, מכשיר קשר חד-מגמי (Simplex) בעל הספק שאינו עולה על 25 וואט, מכשיר קשר אלחוטי נישא וטלפון נייד לסוגיו, כולל טלפון אלחוטי, או טלפון בשיטה התאית שקצב הספיגה הסגולי (Specific Absorption Rate – SAR) ממנו אינו עולה על 2 W/Kg בממוצע על פני 10 גרמים רקמה ביולוגית, או על 1.6 W/Kg בממוצע על פני 1 גרם רקמה ביולוגית.

7. מקור קרינה שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינה בתחום התדרים הנמוך מ-100 קילוהרץ, ובכלל זה: מכשירי חשמל ביתיים, כגון מזגן, מכונת כביסה, מקרר, מכונת גילוח, מייבש שיער, סדין חשמלי, מחשב אישי או נורות חשמל, ולמעט מיתקנים המשמשים לייצור, להולכה, לחלוקה ולהספקה של חשמל, ובכלל זה קווי מתח עליון, קווי מתח עילי ותת-קרקעי, תחנות משנה והשנאה וקווי מתח נמוך, עד לשלב החלוקה הביתית.

אריאל שרון
ממלא מקום השר לאיכות הסביבה

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 34), התשס"ו-2006*

1. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994' (להלן – החוק העיקרי). בסעיף 18(א). תיקון סעיף 18 במקום "ו-19" יבוא "ו-19א46(א)".

הוספת סעיף 46א

2. אחרי סעיף 46 לחוק העיקרי יבוא:

46א. (א) החליט הנציב כי תלונה של מבוטח שענינה אי מתן שירותי בריאות היא מוצדקת ולא פעלה קופת חולים על פי החלטת הנציב בתוך 21 ימים מיום מתן ההחלטה, יהיה המבוטח רשאי לפנות למנהל או למי שהוא הסמיך לכך (בסעיף זה – המנהל) בבקשה לאכוף את החלטת הנציב (בסעיף זה – הבקשה); הוגשה בקשה ורכש המבוטח את שירותי הבריאות, יורה המנהל למוסד על ביצוע החזר למבוטח בעד הרכישה, בסכום שיקבע, מתוך מקורות המימון המגיעים לקופה לפי סעיף 16(א)1.

"תלונה שענינה אי מתן שירותי בריאות

(ב) לענין הפעלת סמכותו לפי סעיף זה, יחולו על המנהל ההוראות החלות על הוועדה שמינה שר הבריאות לענין סעיף 3א(ה)3(א), בשינויים המחויבים, ולענין ביצוע החזר יחולו על המוסד ההוראות החלות עליו לענין ביצוע החלטת הוועדה האמורה.

(ג) (1) הוגשה לבית הדין לעבודה תובענה שענינה זכאותו של המבוטח לשירותי בריאות נשוא התלונה, תודיע על כך קופת החולים שבה רשום המבוטח בכתב למנהל.

(2) על אף האמור בסעיף קטן (א), הוגשה תובענה כאמור בפסקה (1) במועד מוקדם מהמועד שבו הוגשה הבקשה, לא יעשה המנהל, או המוסד אם המנהל הודיע לו על כך, שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי סעיף קטן (א).

* התקבל בכנסת ביום כ' בכסלו התשס"ו (21 בדצמבר 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 100, מיום י"ג בחשוון התשס"ו (15 בנובמבר 2005), עמ' 27.

¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשס"ה, עמ' 814.